

ERASMUS TANULMÁNYÚT BESZÁMOLÓ

PÁLL FERENC – GÉPÉSZ MÉRNÖK

Úti cél: Kemi, Lappföld, Finnország 2016.09.05-2016.12.18.

A jelentkezésem a programba nagyon egyszerűen ment, a papírok beadását követően, részt vettem egy szóbeli beszélgetésen, ami tulajdonképpen egy nyelvi szintfelmérő volt, amely főként a mindennapi kommunikációs szituációs helyzeteket célozta.

Az úti célom Kemi volt a Lapland University of Applied Sciences (<http://www.lapinamk.fi/en>). Az egyetem, Finnország északi részén található a Svéd határtól 30 kilométerre. Az egyetemnek három városban vannak campusai, Kemi, Tornio, és Rovaniemi. Kemi és Tornio két kis város mind kettő húszezer fő körüli lakossal rendelkezik. A szó szoros értelemben vidék, viszont az infrastruktúrájuk messze fejlettebb mint a magyarországi vidéki városoké. Ezalatt azt értem, hogy rengeteg bolt található a városokban (ezekre lentebb kitérek), illetve saját kormány ablaka van, ahol a regisztrációs ügyeket kell intézni. A településnek saját mozija van, ahol angol nyelven finn felirattal vetítik a filmeket és saját kórháza, ahol az egyetem nővér hallgatói is gyakornokoskodnak. A szórakozási lehetőségek viszont nagyon szegényesek, egy klub van a városban ahol kifejezett buli általában csak szombat este szokott lenni.

A kiutazásomról pár szót. repülővel utaztam és mint minden repülő utat ezt is érdemes minél előbb lefoglalni. Amire fel kell készülni, hogy nem egy sima kiutazás vár az emberre. Budapestről utaztam Helsinkibe majd onnan tovább Kemibe, viszont az átszállási idő 14 óra volt, ami igen megterhelő tud lenni. Sajnos Budapestről nem is lehet egyszerűbb úton eljutni.

Hazautazásomkor már nem egyedül utaztam, mert kiderült, hogy ugyanerre az egyetemre - csak másik városba - érkezett egy szintén Óbudai Egyetemre járó, csak éppen NIK-es hallgató. Így hazafele együtt utaztunk, és azt az opciót választottuk, hogy vonattal leutazunk Helsinkibe és onnan repülővel Budapestre. A közlekedési viszonyok, ahogy említettem nagyon rosszak. Vasárnaponként 1-2 busz és vonatjárat van összesen. Ebből kifolyólag szombat éjszaka indultunk vonattal Kemiből és vasárnap 10 kor rétünk a repülő térre. Itt újabb nyolc óra várakozás várt ránk, ami a repülőnk késésével együtt 9 és fél órára egészült ki.

A megérkezésemkor a tutorok vártak ránk. Akik nagyjából olyanok, mint nálunk a HÖK-ösök, ők szervezik a programokat és segítik a cserediákokat. Nagyon kedvesek, rugalmasak és segítőkészek voltak mindannyian. Ezt mi sem mutatja jobban, mint hogy az érkezésünkkor hiba csúszott a

beosztásba, ezért nekem nem jutott szoba, így az egyikük lakásán aludtam. Másnap foglalhattam el a szállásomat, ahol nem volt takaró, se párna, viszont ezt is rugalmasan intézte az egyetem és elvittek autóval a közeli supermarketbe ahol vásárolhattam új ágyneműt, amit másnap az egyetem megtérített, illetve az Erasmus koordinátor a blokk ellenében odaadta kézpénzben (nem kellett semmilyen áfás számlát igényelni se semmit).

A szállások faházak amelyek nem az egyetem tulajdonában vannak hanem egy cég adja ki őket. Természetesen lehet drágább és jobb felszereltségű ingatlanokat is bérelni. Az apartman bérlésben is maximálisan segítőkészek a tutorok. Az apartmanok 2 szobásak és 1-1 tanuló lakik bennük. Az én szobatársam egy indiai nővérhallgató fiú volt.

Az első hét azzal telt, hogy megismertettek minket az egyetemmel és a szerveztek számunkra néhány ismerkedős délutánt. Az egyetemmel kapcsolatban bemutattak számunkra minden tanárt, nővért, koordinátort, akiket a különböző problémáinkkal kapcsolatban kereshetünk.

A finn oktatási rendszerről rengeteget lehet hallani, napjainkban a legkiemelkedőbbnek gondolják a világon. Az alapvető feltevés hogy nincsenek házi feladatok, ezért minden tananyagot leadnak az órán és minden project munkát az órán csinálunk meg. A tanárok rendkívül rugalmasok nem csak a cserediákokkal, hanem a saját hallgatóikkal szemben is. Ha például nem ér be valaki időben az órára, egy szó nélkül beengedik, vagy ha óra közben valaki feláll és elhagyja a termet a tanároknak egy rossz szava vagy megbélyegző pillantása sincsen. Illetve a tanárok többsége az óra elején felveti, hogy az órát egyben vagy kisebb szünetekkel tartsák-e meg és ténylegesen adnak a hallgatók véleményére, például, ha a többség szünetet szeretne vagy inkább szünet nélkül szeretnék hamarabb befejezni.

Az University of Applied Sciences egy főiskolai szintet jelent vagy, ha úgy jobban tetszik egy 5-6 okj-s képzést egybesűrítő diplomát. Viszont amilyen tananyagokat leadnak, azt nagyon nagy mélységben adják le és sokkal gyakorlat orientáltabban, mint a hazai egyetemeken.

Kedvenc órám egy projekt munka volt, ami sajnálatos módon finnül folyt. Így nagyon sok mindent nehezen értettem meg. Viszont a projekt során a helyi króm feldolgozó üzemben végeztünk egy kisebb munkát egy soron következő fejlesztésben. A Täpojevri cég rozsdamentes acélokat gyárt és az acélgyártás során keletkező salakban igen magas a króm tartalom. A project keretében annak jártunk utána, hogy a salakban pontosan mennyi a króm, illetve, hogy a különböző méretekre tört salakból

hány tonna keletkezik percenként. A projekt kapcsán tulajdonképpen heti szinten bejártunk a közeli telephelyre és így testközelből láthattam a feldolgozás minden folyamatát.

A programokról mindenképpen említenék pár szót. Az egyetem összeségében 3 kirándulást szervezett számunkra, amelyek nagyon emlékezetesek voltak. Minden alkalommal busszal utaztunk. Kétszer a szó hagyományos értelmébe vett kiránduláson vettünk részt, amelyek 100-200 km-s távolságra voltak a városunktól. Egy alkalommal pedig meglátogattunk egy rénszarvas farmot, ahol meg is kóstoltuk a rénszarvasból készült ételeket, majd „Santa Village” városrészben megnéztük a karácsonyi megnyitó ceremóniáját, továbbá, Rovaniemi-ben az Articum múzeumot.

Ezen kívül minden szerdán rendeztek bingót, ami igazából arról szült, hogy találkozzunk a más országokból érkezett hallgatókkal és beszéljünk, ismerkedjünk. „Hivatalos” bulija csak pár volt az egyetemnek. Szeptemberben, amíg a jó idő tartott, majdnem minden hétvégén mentünk egy-egy 20-30 km-es kirándulásra a közelbe. Több sziget, illetve hatalmas erdők voltak elérhetőek séta távolságban.

A 42. hét az mindenkinek szünet volt az egyetemen, én ezen a héten elmentem Helsinkibe találkozni a barátnőmmel. Repülővel mentem, aminek a nagy tanulsága az volt, hogy a városon kívüli reptérre csak taxival lehet eljutni, ami 20 eurót jelentett a szűkös büdzséből. A szállást AIRBND-en foglaltuk, nagyon modern és kellemes volt tulajdonképpen a város szívében. Helsinkibe nem érdemes bérletet venni minden séta távolságon belül van a belvárosban. Viszont a város nagyon fiatal még Budapesthez képest. Egy metróvonal található, és a múzeumok mind nagyon szegényes képtárral

rendelkeznek, ezért célszerűbb az időszaki kilátásokat megcélózni. Illetve magát a várost megszemlélni.

A mindennapi életről elmondható, hogy a kisvárosiasságból kifolyólag elég csendes és nyugodt. A közelben lévő ipari létesítmények ellenére a levegője nagyon tiszta és friss. Az egyetem, a szállásoktól 3-4 kilométeres távolságra volt, míg az uszoda és a másik kampusz 4-5 km. Ezért nagyon sokan vettek használt kerékpárt, ami 50-100 euró között mozgott. Én gyalog jártam

A szálláshelyek közelében található a TEX, illetve Prisma nevű boltok - melyek nagyobb szupermarketek – drágák. A városban beljebb található Lidl a legolcsóbb, az itthonihoz hasonló áru kínálatával, de az árak jóval magasabbak.

A megélhetés: Az Erasmus program 500 eurót biztosít és pályázható további 100 euró szociális alapon (ha az előző félévben kapott a hallgató szociális ösztöndíjat). A szállás 250 euró, és nagyjából 10 euróból lehet szűkösen egy-egy nap, de ebben csak az élelmi szer van benne, amennyiben valamilyen más kiadás is szóba kerül, pl. uszoda, edzőterem használat, mosópor, a tisztálkodás és egyéb kiadásokkal, ugrásszerűen nőnek a napi megélhetés költségei. A menzán egy menü 2,5 euró egy kávé vagy tea 1 euró környékén mozog.

Ami mindenképpen nagyon csodálatos volt a kint tartózkodásom idején az, hogy november második felétől állandóan 20 centi hó volt, amit sajnálatos módon itthon nem nagyon tapasztalunk meg.

Ahogy a hőmérséklet egyre hidegebbre fordult, különböző időpontokban lehetett látni a sarki fényt, ami pedig egy életre szóló élményt biztosított.

A hőmérséklet decemberig bezárólag -20°C és szélsőséges esetekben -28°C között mozgott de az igazi tél január-március környékén tapasztalható meg.

Bármilyen kérdésed lenne fordulj hozzám bizalommal (pferi92@gmail.com) és köszönöm hogy elolvastad a beszámolómat, remélem találtál benne hasznos információkat.